
[2020-84-RE](#)

Causa 2020-84-RE

(Alonso Cañamares c/ Col·legi del Pirineu, SAU)

Número de registre 562-2020. Recurs d'empara

Aute del 18 de gener del 2021

BOPA núm. 13, del 27 de gener del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de desembre del 2020, per la representació processal del Sr. Jesús Alonso Cañamares, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 30 de novembre del 2020, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la sentència impugnada i que retrotregui les actuacions al moment processal oportú;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 18 de desembre del 2019, la Secció Civil de la Batllia va dictar una sentència en què estimava parcialment les dues demandes interposades pel Sr. Jesús Alonso Cañamares contra la societat Col·legi del Pirineu, SAU, condemnant a aquesta darrera a satisfer al primer les quantitats brutes de 1.565,10 € en concepte de dies festius, i, de 21.567,46 € en concepte d'indemnització per comiat "*improcedent*", quantitats que havien de ser declarades i cotitzades a la CASS.

1.2. Ambdues parts litigants van interposar recurs d'apel·lació contra aquesta resolució, i, el 30 de novembre del 2020, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava el recurs d'apel·lació del Sr. Jesús Alonso Cañamares i estimava mínimament el

de la societat Col·legi del Pirineu, SAU, revocant únicament de la sentència de la primera instància la quantitat relativa a la retribució dels dies festius, que establí en 1.378,88 € i confirmant íntegrament la resta dels seus pronunciaments.

1.3. El 22 de desembre del 2020, la representació processal del Sr. Jesús Alonso Cañamares va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 30 de novembre del 2020, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent basa el seu recurs d'empara en la manca de fonamentació en Dret de la sentència de la Sala Civil, fet que segons el seu parer, vulnera el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

- Precisa que treballava en qualitat de tutor d'internat i al·lega que la Sala Civil no hauria tingut en compte en el seu raonament que el seu domicili no estava fixat en el seu lloc de treball, motiu pel qual la sentència impugnada hauria analitzat de manera irracional i no fonamentada l'apreciació del seu temps de treball efectiu.

- Així mateix, al·lega que el raonament de la Sala Civil respecte de la naturalesa de les seves funcions nocturnes, les quals no s'encabeixen en les excepcions previstes en el Codi de relacions laborals en matèria de durada del temps de treball, tampoc està fonamentat.

- Altrament, també retreu a la Batllia haver qualificat l'acomiadament d'improcedent, quan d'acord amb l'article 93.2 del Codi de relacions laborals s'hauria d'haver declarat que era injustificat, amb les conseqüències legals que això comporta, és a dir, que el treballador injustificadament acomiadat pot optar per reintegrar-se al seu lloc de treball o bé rebre una indemnització (45 dies de salari per any de servei fins a un màxim de 30 mensualitats).

- No obstant això, al·lega que si bé la Sala Civil qualifica correctament el comiat, no aplica la legislació en tota la seva extensió, sigui quina sigui la petició que ell ha efectuat de manera concreta, ja que les disposicions en qüestió no són interpretatives, per consegüent, considera que s'ha vulnerat tant el principi de seguretat jurídica, establert a l'article 3.2 de la Constitució, com els seus drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la mateixa norma.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la sentència impugnada i que retrotregui les actuacions al moment processal oportú.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- Sobre el temps de treball efectiu del recurrent, la Sala Civil precisa primerament que l'existència d'un domicili particular situat fora del seu lloc de treball no dona peu a cap controvèrsia, tanmateix,

considera que aquest fet per si sol no és suficient per assimilar de manera automàtica el seu temps presencial en el lloc de treball a un temps de treball efectiu. La Sala Civil exposa la seva jurisprudència respecte d'aquesta matèria.

- Per fonamentar el seu raonament en relació amb la determinació del temps de treball efectiu, la Sala Civil cita la legislació laboral aplicable, en particular, l'article 54 del Codi de relacions laborals que defineix la noció de temps de treball efectiu i, l'article 57 d'aquest mateix Codi que estipula de manera general la durada setmanal legal del temps de treball a 40 hores, així com les disposicions contingudes en l'apartat 2 d'aquest darrer article que estableixen les excepcions a aquest règim general.

- Seguidament, examina de manera detallada la naturalesa concreta de les funcions i dels horaris de treball del recurrent i en dedueix que les seves tasques efectuades en període nocturn corresponen a l'excepció establerta a l'article 57.2 esmentat.

- Conclou, per tant, que aquests horaris nocturns no es poden considerar com a un temps de treball efectiu generador d'hores extraordinàries o d'un suplement amb motiu d'un treball nocturn.

- Pel que fa a la reclamació amb caràcter principal del seu reintegrament al lloc de treball, la Sala Civil considera que aquesta va ser introduïda per primer cop en apel·lació, i, per tant, no la pot resoldre, ja que és una qüestió diferent d'aquelles plantejades en primera instància.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. En primer lloc, cal recordar que el Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.

3.2. En segon lloc, com així es desprèn de la jurisprudència constant d'aquest Tribunal, la interpretació i l'aplicació de la llei corresponen a les jurisdiccions ordinàries, tret que aquestes siguin il·lògiques o arbitràries.

3.3. Per consegüent, per tal d'analitzar el recurs d'empara presentat pel recurrent, el qual considera que s'ha vulnerat el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució, convé verificar si el raonament jurídic de la Sala Civil que va dur a la sentència impugnada pot considerar-se com a il·lògic o irracional o pot haver desembocat en una decisió arbitrària.

3.4. Pel que fa a l'apreciació del temps de treball efectiu, la Sala Civil considera que el recurrent té un domicili particular diferent al del seu lloc de treball, però també considera que aquest únic criteri no és suficient per establir que tot el temps presencial del recurrent en el seu lloc de treball constituïa un temps de treball efectiu.

La Sala Civil fa una anàlisi detallada dels horaris i de les tasques del recurrent per determinar el seu temps de treball efectiu en atenció a les disposicions del Codi de relacions laborals i de la seva jurisprudència. En virtut d'aquesta anàlisi conclou que les pretensions del recurrent no estan justificades, ni pel que fa a les hores extraordinàries, ni pel que fa a les hores nocturnes.

Aquesta anàlisi i aquest raonament, continguts en la sentència impugnada pel recurrent, deriven de

la interpretació i de l'aplicació del Codi de relacions laborals i no contenen cap irracionalitat, ni cap manca de lògica, ni cap arbitrietat.

Per tant, la vulneració dels drets al·legats pel recurrent no s'ha establert en aquesta matèria.

3.5. Pel que fa a la decisió desestimària del dret del recurrent a optar al seu reintegrament en el lloc de treball, la Sala Civil exposa de manera clara que aquesta petició no va ser formulada en primera instància.

Efectivament, en primera instància el recurrent va demanar únicament, però clarament, una indemnització, expressant d'aquesta manera, i per avançat, el seu dret d'opció, cas que l'acomiadament fos declarat injustificat, fet que va succeir en primera instància, i confirmat en segona instància.

Per aquest motiu, no és il·lògic, ni arbitrari no pronunciar-se sobre aquesta qüestió introduïda per primera vegada en fase d'apel·lació.

Així doncs, la vulneració al·legada pel recurrent en relació amb aquesta qüestió tampoc pot ser estimada.

3.6. A tall de conclusió, cal indicar que si bé el recurrent expressa clarament la seva manca d'acord amb els arguments i amb els raonaments que van dur a la decisió adoptada per la Sala Civil, no es demostra que aquesta decisió sigui arbitrària o derivi d'uns raonaments il·lògics o irracionals.

3.7. Per aquests motius, atès que les al·legacions respecte de les vulneracions al·legades no estan establertes, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-84-RE presentat per la representació processal del Sr. Jesús Alonso Cañamares contra la sentència del 30 de novembre del 2020, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 18 de gener del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat